

ČESKOBRATRSKÉ SLOVÁCKO

6 prosinec 2021
ročník I
cena 5 Kč

Časopis evangelického sboru v Uherském Hradišti

Duchovní zamyšlení

„Hle, přicházejí dny, je výrok Hospodinův, kdy splním to dobré slovo, které jsem vyhlásil o domě Izraelově a o domě Judově. V oněch dnech a v onen čas způsobím, aby Davidovi vyrašil výhonek spravedlivý, a ten bude v zemi uplatňovat právo a spravedlnost. V oněch dnech dojde Judsko spásy, Jeruzalém bude přebývat v bezpečí a takto jej nazvou: »Hospodin - naše spravedlnost.«“ (Jer 33,14-16)

Advent je také očekávání a důvěra že to, co se blíží není naprostou katastrofou, ale čímsi dobrým, Bohem darovaným. Tuhle důvěru osvědčoval Izrael v časech válek, ale i v časech pogromů, dokonce i v časech nejvážnějších, kdy mnozí židé museli zamířit do plynových komor nacistických lágrů. Židovská hvězda na kabátě nebyla nikdy vstupenkou do svobody a pohody, ale byla vstupenkou k smrti. Je trapné, když si ji dnes připínají různé náckovsky orientované skupiny, které odpírají očkování proti covidu. Jediná podobnost je v rovině smrti. Ale v případě Židů smrti nedobrovolné, smrti vnucené ideologií, která označila Židy za zdroj všeho světového zla. V případě různých antivaxerů jde o smrt dobrovolnou, smrt na covid, což by ještě mohlo být nahlíženo jako jejich věc, kdyby tato „dobrovolnost“ nevedla k úmrtím v řadách dalších, nevinných.

Sešli jsme se v Adventu též k červené středě, ke dni modliteb za oběti náboženského pronásledování. Bylo zajímavé sledovat, jak toto téma rezonuje v různých církvích našeho regionu. A tak zatímco se u některých zástupců církví objevovalo hlavně téma pronásledování křesťanů, případně trampoty s tlakem na očkování, jen u čestných výjimek se objevilo dané téma globálně – totiž tak, že se problém pronásledování netýká jen křesťanů, ale právě třeba i židů, a to ovšem nejen za druhé světové války. A také pronásledování muslimů, protože i

oni jsou leckde menšinou, které se nedaří. Když jsem se ale zeptal zástupce z Myanmaru, zda oni jako křesťané spolupracují nějak s muslimy, kteří jsou v jejich zemi také pronásledováni většinovými buddhisty, odpověděl mi, že ne, že to není možné, když jde o jiné náboženství, a mají navíc i jinou řeč. S takovým smýšlením se ovšem nikam nedostanou, to je zřejmé. ...

„Hle, přicházejí dny, kdy splním to dobré slovo, které jsem vyhlásil o domě Izraelově.“ Měli bychom vzít vážně to, že se tady mluví o domě Izraelově. Ať to, co se stalo v Ježíši Kristu, tak i to, co se stane v libovolné budoucnosti a bude od Boha se má týkat na prvním místě domu Izraele. Teprve v druhé řadě i nás, křesťanů. Je dobré si uvědomit, že není na místě žádná chamtivost po spáse. Toho už bylo dost, vždyť v časech minulých často Židé raději bydleli v zemích muslimských, kde se jim dostávalo většího respektu než ve státech křesťanských, kde bývali pronásledováni. To, co známe dnes z oblasti Předního východu je až produkt sionistického hnutí a návratu židovstva do Izraele, a politické reakce některých arabských zemí na tento návrat. A už vůbec bychom neměli zapomínat na to, co je řečeno i v Písmu Starého zákona o Abrahamovu prvorozeném, totiž Izmaelovi ve slovech Božího posla k Hagarě, Izmaelově matce – velice rozmnožím tvé potomstvo, dáš mu jméno Izmael, tj. slyší Bůh. Sice jsou potomci Izmaelovi vnímáni jako lidé nezkroutní a stojící proti všem bratřím, ale stále patřící mezi bratry. I jich se proto dotýká Boží přícházení do našeho světa. I jich se týká to dobré slovo, byť možná až jako třetích v pořadí, s čímž by ovšem oni nesouhlasili.

Co je důležité, a u toho bychom se měli zastavit, je způsob, kterým se uskuteční náprava poměrů a dokonce spása. Jeremjáš nemíří k tomu, že by spása byla v tom samotném, co vyraší, ačkoliv by se nám to tak teologicky líbilo. Jde mu o to, že skrze to, co vyroste se začne dít právo a spravedlnost, a proto v oněch dnech přijde spása. Právo a spravedlnost jako téma. Právo, dalo by se přeložit i soud. A spravedlnost jako něco, co je důležité pro život na zemi. Všimněme si, že očekávání jsou spojena s uplatňováním práva a spravedlnosti v zemi. Aby tedy přišla Boží spása, musí se proměnit poměry na zemi. Jak potřebný důraz, ale jak ošidný, pokud si za právem a spravedlností budeme představovat každý jen to svoje. Představme si třeba svědka Jehovova, který má za to, že nikdo nesmí dostat krevní transfúzi. Z jeho hlediska by naplnění práva a spravedlnosti znamenalo, že se tato myšlenka prosadí a budou se jí řídit všechny nemocnice světa. Umíte si představit, co by se stalo? A teď si představme ty různé nápady,

keré se líhnou v našich lidských hlavách. Ty různé potřeby realizovat právo a spravedlnost všemi možnými stupidními prostředky – pomocí upalování čarodějnic, pomocí pogromů, koncentračních táborů, věznic, pomocí proklamací všelijakých nesmyslů do celého světa. To že by byla spása? Nebo z toho, že by spása měla vzniknout? Jen stěží. Proto je dobré vnímat, s čím přichází Bůh. Co je právem a spravedlností z jeho hlediska.

Předně si všimněme, že Bůh chce splnit dobré slovo, které vyhlásil. Bůh by mohl člověku zakroutit krkem, ale neudělá to. Tato linie dobra je důležitá. Bůh nakonec každou katastrofu přetvoří k něčemu dobrému. Když mluvíme o soudu či právu, měly by se nám vybavovat všechny ty stále opakované problémy, které s tím v Izraeli měli. Kolikrát se proroci pozastavují nad tím, jak je pošlapáváno právo sirotků a vdov, jak si vládnoucí dělají, co chtějí, jak někteří mají práva a druzí nemají. Ale můžeme dotáhnout své myšlenky i do oblasti Nového zákona, k Ježíšovi. Nečteme nikde, že by se chystal nějak krutě zatočit s nevěřícími, že by odpíral dobro těm, kdo jednali všelijak pochybně. Naopak vidíme, že i Ježíš přináší naplnění dobrého slova vůči například celníkům, prostitutkám a všelijakým jiným hříšníkům, často s poukazem, že předcházejí ty domnělé svaté do Božího království. Vidíme v Novém zákoně Ježíše, jak pomáhá ženě cizího původu. Smíme od Ježíše slyšet o zákonu lásky, dokonce o lásce k nepřátelům. Známe i situaci, kdy Ježíš odmítne použití násilí na obranu své vlastní osoby. A ostatně víme, že Ježíšova životní cesta byla cestou ponížení, sestupu do všech hlubin lidského bytí, cesta oběti. Právě takto se Bohu podařilo proměnit lidská srdce. Takto se odstartovaly všechny ty věci, které považujeme za přínos naší civilizace pro svět. A právě tímto měřítkem bychom měli poměřovat i své jednání, své postoje, své smýšlení. Vezměme člověka, který z lékařského hlediska může být očkován proti covidu a nechce. Je ovšem případná oběť, pokud by se nechal naočkovat srovnatelná s velikostí oběti Ježíše Krista? Ani náhodou. Musím nosit do veřejných prostor respirátor. Je tato moje oběť pro zdraví mé i druhých srovnatelná s obětí Ježíšovou na kříži? Ani v nejmenším. Měl bych ve svém jednání jednat tak, abych minimalizoval riziko, že se nakazím nebo budu přenášet nemoc, která nás aktuálně svírá. Jak nepatrné to je omezení proti tomu, oč přišel Kristus, který přece dal svůj život.

Ano, přicházejí dny, kdy se může naplnit dobré Boží slovo. O Izraeli i o nás. Ty dny přišly v Ježíši Kristu. Ale mohou přijít i do různých aktuálních situací. My dnes prožíváme vedle těch běžných starostí i starost s pandemií. Ale i do toho

přichází dobré Boží slovo. Máme ve svých rukách, jak se prosadí právo a spravedlnost. Můžeme obětovat něco ze svého pohodlí ve prospěch ostatních. Můžeme jednat jako Ježíš, totiž s láskou k druhým, s ohledem na druhé. Jednat tak že o nás nebude platit to, co je obsahem onoho vtipu, jak tonoucí evangelikální křesťan opakovaně odmítá pomoc hasičů, protože jeho přece zachrání Bůh. A když se pak utopí a stojí před Bohem, tak si stěžuje, že jej Bůh nezachránil. A Bůh mu řekne: „Kdo myslíš, že ti pořád posílal ty hasiče?“ Amen

Michal Vogl, z kázání na 28.11.2021

Učiň mne, Pane, nástrojem

„Učiň mne, Pane, nástrojem, ať zářím tvým pokojem.“ Píseň 399, Evangelický zpěvník, Praha 2021

Slova této písně mi visí vytištěná nad pracovním stolem. A že té práce letos zase bylo. Práce v zaměstnání, ve sboru, v Diakonii, ve škole, doma, venku na zahradě, s dětmi, s dospělými. Snad práce prospěšné, cílevědomé a obětavé. To už musí posoudit moje okolí.

Poselství ke mně promlouvá vždy, když si povzdechnu nad starostmi a pozvednu oči od monitoru.

...ať víru rozsévám do pochybností, ať učím sklíčené budovat mosty... pomáhá při pocitu marnosti, když čtu hloupé příspěvky některých lidí stran pandemie. Jak? Snažím se „postnout“ dál svou víru v očkování, hledat původ nenávislných komentářů spíše v jejich vlastní osobní sklíčenosti.

...kde vládne temnota, ať světlo křesám, se všemi smutnými ať v tobě plesám... Pomáhá, když mi někdo vypráví o svém smutném životě, těžkém období, starostech osamění. Díky své víře mohu své vnitřní světlo šířit a snad i zapalovat v jiných. My přece nikdy nemůžeme být sami, vždy je nad námi ta ochranná ruka.

...kdo dává, dostává, mnohem víc přijme... Pomáhá, když mám starost, jestli letos ve sboru zvládneme zaplatit všechny povinné odvody a pravidelné platby. Začneme každý sám u sebe a přehodnotíme případně svou obětavost. Ať už finanční, materiální nebo obět svého volného času. Buďme tím užitečným nástrojem.

Přeji vám nádherný adventní čas, schopnost uchovat si v srdci radostný třpyt v očích našich dětí i v novém roce.

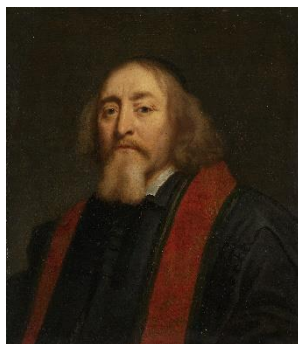
Jitka Hrdinová, kurátorka sboru

Historické okénko – Inspirace J. A. Komenským

Jan Amos Komenský zemřel 15.11.1670. Vzpomenout lze různě. Na jeho pedagogické působení, na jeho silný osobní příběh nebo především na jeho působení duchovní. Byl přeci ve své době posledním biskupem Jednoty bratrské. Ale lze také vzpomenout básní. Třeba tou od Zdeňka Fryče:

V Naardenu

Mé srdce se vznášelo v prostorách
naardenského kostelíka
v nevýslovném tichu.
Ticho zpívalo.
Ticho vířilo.
Ticho vřelo.
Ticho celého absolutna!
Křížovatky a spirály cest
Moravy, Čech, celé Evropy
se sbíhaly v mlčení
v mnohobarevné, mnohotvárné symfonii,
Která zaplavovala mé nitro
a prostor naardenského svatostánku.
Počítal jsem marnými počty
rovnici obětí,
počítal jsem marnými počty
Nekonečno poutníkovy cíle.
Marně!
Zbytečně!
Stal jsem se částí symfonie
hřmějící tichem
a pod údery tympánů času,

a bezčasu kanuly
v mém nitru slzy.
Kapka ku kapce.
Slzy bolesti,
slzy utrpení,
slzy oběti.
Slzy radosti,
slzy nadějí,
slzy vykoupění!
Stříbřité slzy, prozářené slzy.
Potoky slzné i říčky slz.
Vy víte, bratří milení,
vy víte všichni dobře, proč.

připravil Miloš Prokop

Ekonomické okénko

Zůstatky na běžných účtech: **FIO sbor: 220.000 Kč** z toho 70.000 dar Jeronýmovy jednoty (17. 9. 21), 20.000 Kč podpora mikroprojektu z VMS (1. 6. 21), 120.000 Kč půjčka od VMS (1. 6. 21)

Plánované platby ze sborového účtu do konce roku: repartice + personální fond 2/2 ve výši 210 715 Kč . Nutně potřebujeme Vaše dary!

FIO Doubravka 190.000 Kč – zaplacená záloha na nová okna. Zbylé prostředky jsou na doplatek a musíme je použít na opravy Doubravky.

Jitka Hrdinová, kurátorka sboru

Jubilanti

Kulaté či polokulaté narozeniny starší padesáti let a pak nad sedmdesát pět let oslaví tito členové sboru:

2.12. Ladislav Juračka z Hluku, 5.12. Marie Třásáková z Uh. Ostrohu, 10.12. Ludmila Konečná z UH, 12.12. Bohumila Sívková ze Slavičina, 12.12. Zdena Tomancová z Nivnice, 22.12. Jana Pourová z UB, 31.12. Pavlína Čechová z Hluku, 31.12. Jaroslav Hovorka z UH.

Myslíme na všechny tyto sestry a bratry, vyprošujeme pro ně Boží pokoj a pro ně i pro nás, nechť je povzbuzením verš z 25. žalmu: K tobě, Hospodine, pozvedám svou duši, v tebe doufám, Bože můj, kéž nejsem zahanben.

Pro veselou mysl:

John Wesley měl jednou podivný sen. Stál u bran pekla, zaklepal a ptal se, kdo tam je: „Jsou tam katolíci?“ Odpověď zněla: Ano, mnoho. „Také evangelíci?“ „Ano, mnoho.“ „I metodisté?“ „Ano, mnoho.“ Ta odpověď ho zděsila. Pospíchal k nebeské bráně a tam položil stejné otázky, ale v opačném pořadí: „Jsou zde metodisté?“ „Nejsou.“ „Jsou zde evangelíci?“ „Nejsou.“ „A katolíci?“ „Nejsou.“ To mu bylo divné, a tak se zeptal: „A koho tu vlastně máte?“ Odpověď zněla: „Boží děti.“

Eva Sovišová, pokladní

Dětské okénko – Ahoj děti,

zvěst o narození malého Ježíše v Betlémě, dlouho očekávaného Krále, nám podávají evangelia. V tom Matoušově tomuto příběhu ale předchází dlouhý Ježíšův rodokmen (Mt 1, 1-17). Od Abrahama po Ježíšovo narození to je celkem 41 babiček a dědečků. To je ale dlouhé čekání na příchod Spasitele! Je to období plné svědků víry. Zástup lidí, kteří uvěřili v Hospodina, nezapomněli na Jeho slova ani v těžkých chvílích, dokonce měli odvahu přijmout nelehký Boží úkol. Právě o svědcích víry si v neděle letos povídáme: Abraham, Izák, Jákob, Josef, Mojžíš, Jozue, Debora, Samson, David. Vzpomínáte?

A zástup stále přichází, tvoří ho i postavy Nového zákona, a dokonce se do tohoto pomyslného zástupu připojíme v nedělní škole i my.

Obdivuhodnými svědky víry v době vánoční můžou pro nás být Marie a Josef. Oba přijali Boží pověření, a s odvahou i strachem se vydali na cestu do neznáma. Posilou na této nelehké cestě jim určitě bylo to známé andělské: "Neboj se!". Velké povzbuzení, ujištění, že cokoliv se bude dít, s Boží pomocí to zvládnou. "Nebojte se!" slyší v noci i pastýři. Jsou první, kdo vítají právě narozeného Ježíše v Betlémě. Záře neobvyklé hvězdy přivádí do Betléma i mudrce z dalekého východu. Prostí i vzdělaní, všichni jsme zváni k jesličkám. To světlo ve tmě svítí nám všem. Nebát se vykročit do neznáma zní nám všem.

Tak tedy, nebojme se a podme do Betléma.

Pokojné Vánoce všem.

Kdo si počká, ten se dočká, kdo se dočkat nemůže, písnička mu pomůže (Svítá 316, nebo lze dohledat na soundcloud.com/ecirkev):

Svítá nověj den, svítá den.

*1. Je v sutinách město, je zbořenej chrám, je zdrcený ticho a tmy vládnou tmám.
Vtom paprskem jitřním, slunečným, zalesk se střep, co z rozvalin ční.*

Ref.: Svítá nověj den, svítá den, svítá nověj den, svítá den.

*2. Pad vichřicí strom, ptáci vypadli z hnízd, slyšíš jejich křik, nemaj si kam vlízt.
Vtom v kořenech starých pupen prask, hle, zelenej proutek, kde prach čekals.*

*3. Poutník, co šel cestou, hložím podél skal, teď leh a spí, neví, kudy dál. Vtom hlas
tichý, temný zašeptal: Jen vstaň a pojed'...*

Emília Kletvíková, učitelka NŠ

Program ve sboru v prosinci

Neděle v UH vždy od 10 hodin – bohoslužby.

24.12. od 14 hodin dětské divadlo v UH

25.12. od 10.00 v UH bohoslužby s VP. Odpoledne v 15.30 v Luhačovicích.

26.12. od 10 hodin v UH Kostnická jednota. Od 10.00 také Napajedla s VP.

**Luhačovice 12.12. v 9.30 hodin. V neděli 26.12. v Luhačovicích bohoslužby
nebudou. Je možné jet do UH či Napajedel.**

Biblická hodina v UH každou středu od 18.30. Středa 22.12. bude setkání s filmem a s večerí. Sejdeme se již od 17.30. Počet nahlaste předem.

Biblická hodina v Luhačovicích se uskuteční 16.12. od 17.00

Staršovstvo se sejde rovněž 16.12. od 19.00 v Uherském Hradišti

Setkání dětí, dorostu a mládeže Etouch – každý pátek (není-li domluveno jinak). Sraz vždy kolem 15.30 v UH – nyní hlavně nácvik na Vánoce.

Živé vysílání nedělí z UH je na FB [facebook.com/fsceuh](https://www.facebook.com/fsceuh)

Informace o sboru na uherske-hradiste.evangelnet.cz

Přeji všem požehnaný Advent a radostné Vánoce

Michal Vogl, farář sboru

Účet pro salár a dary: 2400956094/2010 – do poznámky uveďte jméno